Cât de important este timpul?

On Decembrie 29, 2015

Păstrează-ți siguranța în marea călătorie a schimbării, limitând rolul dominant al obiectivelor și al insistențelor de a atinge potențialul de excelență.

Se filma într-o grabă drăcească. Filmări simultane, cu două echipe, prelungirea neobișnuită a zilei de filmare, era posibilă doar pentru că regizorul și colaboratorii săi apropiați se dopau pentru a rezista lipsei de somn - toate acestea, precum și o bună organizare au permis un ritm de muncă intens.

Serghei Eisenstein își monta singur filmul. Înfășurat în peliculă, controla mereu efectele de montaj la moviolă. Uneori o chema pe Esfir Sub și îi cerea părerea. O numea "câinele meu de vânătoare", pentru că îi cerea să descopere cu severitate neclarităţile filmului său. Spunea că în acest timp capul îi e atât de plin ce celuloid, încât la simpla menționare a cuvântului "film" care ajunsese supra-detestat, începe să amețească nebunește. Şi poate că ceva din această amețeală, ceva din acest vârtej haotic al kilometrilor de film s-a strecurat în însăși compoziția filmului.

Graba - și de această dată - nu îi permite la montaj desăvârșirea structurii filmului. Spectrul acestei goane îl va urmări și mai târziu. De aceea se va întreba odată cu dureroasă revoltă: *"Va veni o epocă în lumea filmului care va înțelege cât de important este timpul?"* *

Leadership: Îți poți asuma implicarea într-un proces de tip „sens-unic" pe o intrare îngustă care conține "prompturi", fără să depinzi de exigențele senzației de extenuare nesfârșită?

Concentrațiile foarte ridicate ale experienței și abilităților individuale, supuse unei tentative de a determina fundația unei opere științifice care să conducă la inovare și evoluție în domeniu, eventual prin acumulări de efecte de montaj, indică rolul dominant al obiectivelor și al insistențelor de a atinge potențialul de excelență.

Acest lucru se produce la nivelul unui fel aparte de a gândi și de a percepe munca, lumea și legătura dintre ele. Şi te pune întotdeauna pe primul loc în ecuația luării deciziilor cu care îți alimentezi priceperea de a-i învăța pe alții să evolueze. Cât mai repede. În același ritm cu tine, cu aceeași emoție, energie și speranță.

Încrederea ta în marea călătorie a schimbării este dată de insistențele cu care încerci să oprești timpul în loc, implicându-i totodată și pe oamenii din jurul tău. Insistența este o căutare penetrantă a ceva ce nimeni nu știe privind creația artistică, este o înlocuire a unei forme de exprimare cu alta care ne apare mai potrivită atunci când începem să înțelegem lucrurile din perspectiva avantajelor ce decurg din exploatarea unei resurse limitate de obținere a rezultatelor.

Prezența timpului în interacțiune cu tot ceea ce încerci să realizezi semnifică uneori implicarea într-un proces de tip „sens-unic" pe o intrare îngustă care conține prompturi. Ceea ce te obligă să păstrezi anumite rezerve în interpretarea unor nivele crescute de aparențe sau de forța lăuntrică. Vulnerabilitatea fizică și psihică se face simțită pe măsura creșterii temperaturii amestecului dintre dorință, entuziasm, dezamăgire, tristețe.

Dacă este planificată o intrare care conține prompturi, adică dacă se instalează graba ce trebuie să ducă la desăvârșirea operei, trebuie să salvezi valorile promptului sau să specifici

anumite valori implicite. Aceste valori pot fi îndreptate asupra omului însuși, asupra realității trăite prin prisma realizărilor, trecându-le prin filtrele unui sistem valoric articulat pe cumpătare și echilibru.

A-ți asuma implicarea într-un proces de tip „sens-unic” pe o intrare îngustă care conține "prompturi" înseamnă să surprinzi esențialul unei munci care te solicită intens într-o concepție de tip "investiție susținută de momentul de față", angajându-te într-un ansamblu de acțiuni ce ascund elemente de prudență, selectivitate și teama de rezultat.

Cât de important este timpul? este întrebarea pe care și-o pune orice om al schimbării care știe ce înseamnă să înregistrezi realizări notabile, și că fiecare realizare înseamnă o grabă continuă, care uneori seamănă cu o întrecere a cărei favorite sunt adrenalina și munca în exces.

Închei acest articol cu un citat aparținând celebrei scriitoare Laura Esquivel: *"În viață sunt lucruri cărora nu trebuie să le dai importanță decât dacă schimbă esențialul."*

Esențial în procesul schimbării nu sunt realizările pe care le obții în timp cu trudă și entuziam. Esențialul ești tu.

* Notă: *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/cat-de-important-este-timpul.html